

Wstydlivy problem

Nadmierna potliwość, nawet niewielkiego stopnia, to bardzo przykra i uciążliwa dolegliwość. Stanowi nie tylko poważny problem estetyczny, ale także społeczny i zawodowy. Dotyczy bardzo dużej grupy osób, chociaż stosunkowo rzadko bywa powodem wizyty w gabinecie lekarskim. Panuje bowiem powszechne przekonanie, że z dolegliwością tą nie można sobie skutecznie poradzić. W rzeczywistości istnieją jednak metody, dzięki którym można się jej pozbyć, nawet raz na zawsze.

Dr Przemysław Styczeń

Dr Przemysław Styczeń

– lekarz medycyny estetycznej, absolwent Podyplomowej Szkoły Medycyny Estetycznej PTL, członek PTMEiAA.

Autor artykułów prasowych z zakresu medycyny estetycznej, ekspert na profilu Facebook „Piękno przez cały rok”.

www.facebook.com/DrStyczen
www.drstyczen.pl
www.mezoterapia.pl

Nadmierna potliwość pach, dłoni lub stóp to bardzo przykra i uciążliwa dolegliwość. Również wtedy, gdy jej nasilenie jest tylko niewielkie lub występuje okazjonalnie, np. pod wpływem emocji czy w stresujących sytuacjach.

Stale lub okresowo wilgotne pachy, dłonie lub stopy bywają powodem frustracji, wstydu i niskiej samooceny. Nadmierna potliwość jakiegokolwiek okolicy ciała znacznie obniża jakość życia, utrudnia relacje międzyludzkie i może wywierać negatywny wpływ na życie zawodowe. W badaniach wykazano, że nadpotliwość pach może być dla pacjentów o wiele bardziej krępująca niż takie schorzenia jak opryszczka, trądzik, łupież czy nawet otyłość.

Dyskomfort osób skarżących się na nadpotliwość wynika między innymi z faktu, że pot posiada często nieprzyjemną woń (pachy), powoduje trwałe plamy oraz niszczenie odzieży (w szczególności wtedy, gdy stosujemy antyperspiranty) oraz predysponuje do rozwoju zakażeń bakteryjnych i grzybiczych skóry (stopy).

Nadmierna potliwość jest spotykana bardzo często. Na szczęście można ją szybko i skutecznie leczyć za pomocą wielu różnych metod.

Pot i gruczoły potowe

W skórze człowieka znajduje się od 2 do 4 mln gruczołów potowych. Wyróżniamy dwa ich typy – gruczoły ekrynowe i apokrynowe.

Gruczoły ekrynowe są rozmieszczone na całym ciele, a ich ujścia na powierzchnię skóry są niedostrzegalne. Na dłoniach i stopach rozmieszczone są m.in. wzdłuż linii papilarnych i tam właśnie można dostrzec pojawiające się małe kropelki potu.

Pot wydzielany przez gruczoły ekrynowe (pot ekrynowy) jest wodnisty, bezbarwny i bezwonny. Składa się głównie z wody (99%) i zawiera w sobie m.in. chlorek sodu, mocznik, amoniak i kwas mlekowy. Z potem ekrynowym wydzielane są także z organizmu np. niektóre leki i alkohol. Gruczoły ekrynowe pełnią w organizmie funkcję termoregulacyjną i wydalają z niego toksyny.

Gruzoły apokrynowe występują głównie pod pachami, w okolicy odbytu, narządów płciowych i na brodawkach sutkowych. Zaczynają intensywnie funkcjonować dopiero w okresie dojrzewania, pod wpływem zmian hormonalnych, które zachodzą wtedy w organizmie. Gruzoły apokrynowe posiadają swoje ujścia do mieszków włosowych i właśnie przez nie pot wydostaje się na powierzchnię skóry.

Pot wydzielany przez gruczoły apokrynowe (pot apokrynowy) jest mętny i lepki. Zawiera liczne glikoproteiny i lipidy (tłuszcze). Jest rozkładany na powierzchni skóry i włosów przez bytujące tam bakterie, co jest powodem powstawania charakterystycznego, przykrego zapachu.

Rola gruczołów apokrynowych nie jest jasna. U zwierząt są one źródłem feromonów, które podkreślają atrakcyjność seksualną i służą do znakowania terytorium. U ludzi wydają się być całkowicie zbędne. Zablockowanie ich działania pod pachami nie pociąga za sobą żadnych negatywnych konsekwencji, a może znacznie poprawić komfort i jakość życia.

Nadpotliwość dotyczy bardzo dużej grupy osób, chociaż rzadko bywa powodem wizyty u specjalisty

Dlaczego się pocimy?

Wydzielanie potu jest naturalnym sposobem chłodzenia ciała. Gdy pot pojawia się na skórze, zaczyna z niej parować i w ten sposób odprowadza ciepło z naszego organizmu. Chroni nas to skutecznie przed przegrzaniem. Im większego potrzebujemy schłodzenia, tym więcej wydzielamy potu.

Pocimy się wszyscy i to bez przerwy. W normalnych warunkach nasze ciało wydziela ok. 800 ml potu na dobę. Podczas intensywnych ćwiczeń, w gorącym otoczeniu lub przy wysokiej gorącej ilości ta może zwiększyć się nawet do kilku litrów na dobę.

U niektórych osób wydzielanie potu jest zbyt duże w stosunku do aktualnych potrzeb termoregulacyjnych i nijak nie jest uzasadnione temperaturą otoczenia czy aktywnością fizyczną.

Nadmierna aktywność gruczołów potowych prowadzi do nadpotliwości. Gruczoły potowe wydzielają wtedy zupełnie niepotrzebnie nadmierne ilości potu, który nie może szybko odparować ze skóry. Wynikiem tego są wilgotne pachy, ubranie pod pachami, dłonie, stopy, skarpetki, obuwie lub inne okolice ciała.

Nadmierna potliwość

Termin nadpotliwość (ang. hyperhidrosis) oznacza nadmierne i niepotrzebne wydzielanie potu – zbyt duże w stosunku do aktualnych potrzeb organizmu w zakresie jego regulacji cieplnej. W nadpotliwości gruczoły

Nadpotliwość to nadmierne, niepotrzebne wydzielanie potu – zbyt duże w stosunku do aktualnych potrzeb organizmu w zakresie jego regulacji cieplnej

potowe są po prostu nadaktywne, produkują za dużo potu i pracują również wtedy, gdy powinny odpoczywać. Wykazano, że niektóre osoby wydzielają nawet 4-5 razy więcej potu niż jest to potrzebne do ich sprawnej termoregulacji.

Nadpotliwość, ze względu na jej przyczynę, dzielimy na pierwotną i wtórną. Pod względem lokalizacji zaś dzielimy ją natomiast na nadpotliwość miejscową i uogólnioną.

Nadpotliwość pierwotna

Nadpotliwość pierwotna jest najczęstszym typem tej dolegliwości i ma zwykle charakter miejscowy. Posiada podłoże genetyczne, co oznacza, że jest dziedziczona (po rodzicach lub dziadkach).

Nadpotliwość pierwotna charakteryzuje się nadmiernym wydzielaniem potu przede wszystkim w obrębie pach, dłoni lub stóp, a jej początek obserwuje się zwykle w dzieciństwie lub w okresie dojrzewania.

Jej powodem jest nadmierna stymulacja gruczołów potowych przez nerwowy układ współczulny. Najczęściej czynnikiem pobudzającym wydzielanie potu są emocje i stres, chociaż nadmierne pocenie może pojawiać się zupełnie bez przyczyny. Wydzielanie potu może też potęgować nadwaga, niezdrowy styl życia (np. mała ilość snu), choroby (np. cukrzyca) oraz przyjmowane leki i używki.

Nadpotliwość wtórna

Nadpotliwość wtórna ma najczęściej charakter uogólniony, a tylko w niektórych przypadkach miejscowy. Jest najczęściej objawem lub następstwem choroby, przyjmowania leków, stosowania używek, ciąży, menopauzy, andropauzy lub urazów w obrębie ośrodkowego układu nerwowego.

Do chorób, które mogą powodować nadpotliwość wtórną zalicza się m.in. otyłość, nadczynność tarczycy, cukrzycę, chorobę nowotworową, niewydolność serca, reumatoidalne zapalenie stawów, gruźlicę, choroby skóry, zaburzenia lękowe oraz guzy nadnerczy.

Leki powodujące zwiększenie wydzielania potu to najczęściej antybiotyki, leki przeciwwirusowe, przeciwbólowe, nasercowe, przeciwnadciśnieniowe, immunosupresyjne, hormonalne, neurologiczne i psychiatryczne, w tym antydepresanty. Z używek największe znaczenie w powstawaniu nadpotliwości wtórnej ma alkohol, kofeina oraz narkotyki.

Nadpotliwość wtórna może wystąpić także w zaburzeniach pracy ośrodkowego układu nerwowego – po udarze mózgu, urazie mózgu lub rdzenia kręgowego oraz w przebiegu choroby Parkinsona.

Szczególne postacie nadpotliwości wtórnej

Szczególnością postacią nadpotliwości wtórnej, ale miejscowej, jest zespół łucji Frey, czyli tzw.

„pocenie smakowe”. Objawia się zaczerwienieniem skóry twarzy i poceniem się na twarzy podczas spożywania pokarmów – przeważnie gorących lub pikantnych. Jest to wynik miejscowego uszkodzenia układu nerwowego, który pod wpływem przeżuwania kęsów pokarmowych stymuluje do wydzielania gruczoły potowe zamiast ślinowych.

Inną postacią nadpotliwości wtórnej miejscowej jest tzw. nadpotliwość kompensacyjna, która może pojawić się po chirurgicznym zabiegu sympatektomii. Jest to zabieg chirurgiczny, który polega na odcięciu lub zniszczeniu zwojów współczulnych, które unerwiają i stymulują gruczoły potowe.

Przykry zapach

Nadmiernej potliwości pach bardzo często towarzyszy nieprzyjemny zapach (*ang. bromhidrosis, osmidrosis lub bromidrosis*), który powstaje wskutek rozkładania potu apokrynowego przez bakterie bytujące na skórze. Bardzo trudno jest się go pozbyć bez wcześniejszej likwidacji wydzielania potu pod pachami.

Nagminny problem

Brak jest precyzyjnych danych dotyczących częstości występowania nadmiernej potliwości w Polsce. Na podstawie badań epidemiologicznych prowadzonych w innych krajach możemy przyjąć, że problem ten dotyczy od 0,6 do 2,8% naszej populacji, czyli od 230 tys. do 1,1 mln osób. Jest to więc bardzo częsta dolegliwość.

Nadpotliwość pierwotna jest prawdopodobnie spowodowana obniżonym progiem pobudliwości gruczołów potowych lub nadmierną aktywnością układu współczulnego

Nadpotliwość najczęściej dotyczy osób w wieku 24-64 lat. Nie ma pełnej zgody co do tego, czy częściej występuje u kobiet czy u mężczyzn. Jedne źródła podają, że u kobiet, inne natomiast wskazują, że mężczyźni skarżą się na nią równie często.

Najczęściej spotykaną postacią nadmiernej potliwości jest pierwotna nadpotliwość pach. Dotyczy ona mniej więcej połowy wszystkich przypadków nadmiernej potliwości.

Prawidłowa diagnoza

Rozpoznanie nadpotliwości opiera się najczęściej na wywiadzie, czyli szczegółowej rozmowie lekarza z pacjentem. Aby wspomóc proces diagnostyczny lekarze posługują się często czterostopniową skalą HDSS (*ang. Hyperhidrosis Disease Severity Scale – HDSS*), która pozwala określić dolegliwości pacjenta związane z nadmierną potliwością (patrz tabela poniżej).

Bardzo ważne jest określenie, czy mamy do czynienia z nadpotliwością pierwotną czy wtórną. Leczenie tej drugiej musi być bowiem przede wszystkim przyczynowe, czyli ukierun-

CZY MASZ PROBLEM Z NADPOTLIWOŚCIĄ? 4-STOPNIOWA SKALA NADPOTLIWOŚCI HDSS

1. Pocenie jest niezauważalne i w ogóle mi nie przeszkadza.
2. Pocenie jest z reguły znośne (do zaakceptowania), ale czasami mi przeszkadza lub koliduje z codziennymi aktywnościami.
3. Pocenie jest przeważnie nieznośne (ledwo akceptowalne) i często mi przeszkadza lub koliduje z codziennymi aktywnościami.
4. Pocenie jest nieznośne (nie do zaakceptowania) i zawsze mi przeszkadza lub koliduje z codziennymi aktywnościami.

4-stopniowa skala nasilenia nadpotliwości HDSS pomaga w prosty sposób ocenić skalę i uciążliwość nadmiernego pocenia się w codziennym życiu. Leczenie nadpotliwości może być wdrażane już wtedy, gdy wynik w tej skali wynosi 2.

Test Minora (próba jodowo-skrobiowa) jest prostą i pomocną metodą diagnostyczną wykorzystywaną w nadpotliwości miejscowej. Głównym jej celem jest określenie powierzchni skóry, która nadmiernie wydziela pot i którą należy poddać leczeniu.

kowane na zlikwidowanie przyczyny nadmiernego pocenia się.

Bardzo prostą i pomocną metodą diagnostyczną, którą często wykonuje się przed rozpoczęciem leczenia nadpotliwości miejscowej jest tzw. test Minora, czyli próba jodowo-skrobiowa. Głównym celem tej próby jest określenie powierzchni skóry, która nadmiernie produkuje pot i którą należy poddać leczeniu. Obszar ten w próbie Minora zabarwia się na kolor brunatno-fioletowy.

Do oceny wpływu nadpotliwości na jakość życia wykorzystywane są czasami specjalne testy psychologiczne. Badania przeprowadzone przy pomocy jednego z nich pozwoliły dowieść, że nadpotliwość dużego stopnia może obniżyć jakość życia w podobny sposób jak łuszczyca czy atopowe zapalenie skóry.

Najczęściej spotykaną postacią nadmiernej potliwości jest pierwotna nadpotliwość pach. Dotyczy ona mniej więcej połowy wszystkich przypadków nadmiernej potliwości.

Profilaktyka nadpotliwości

Profilaktyka nadpotliwości polega na unikaniu czynników powodujących nadmierne wydzielanie potu, takich jak stresujące sytuacje, gorące lub pikantne potrawy, przegrzewanie organizmu czy nagłe zmiany temperatury. Ważne jest też stosowanie bielizny, skarpet oraz ubrań wyprodukowanych z naturalnych materiałów, które pozwalają skórze na swobodne oddychanie i łatwe odparowywanie potu.

Niezmiernie ważna jest higiena osobista. Najlepiej jest kąpać się lub brać prysznic dwa razy w ciągu doby (wieczorem i rano), ponieważ w nocy nasze gruczoły również pracują. Woda nie powinna być przy tym zbyt gorąca, aby niepotrzebnie nie stymulować gruczołów.

Przy nadpotliwości pach nie do przecenienia jest także ich systematyczne golenie lub trwała laserowa epilacja. Powstawaniu i utrzymywaniu się nieprzyjemnego zapachu pod pachami sprzyjają bowiem rosnące tam włosy, na których gromadzi się wydzielina gruczołów potowych i rozwijają się bakterie.

Dezodoranty

Dezodoranty to kosmetyki, które zawierają w swym składzie związki chemiczne hamujące rozwój bakterii na skórze. Nie zmniejszają one wydzielania potu, ale posiadają łagodne działanie antyseptyczne, które przeciwdziała tworzeniu się przykrego zapachu. Z reguły posiadają też własny, przyjemny zapach, który zapewnia nam poczucie świeżości.

Dezodoranty do stosowania pod pachy dostępne są w postaci sprejów, sztyftów, żelów oraz pojemników z kulką (roll on). Można także kupić specjalne dezodoranty przeznaczone do stóp.

Częste mycie, pozbycie się zbędnego owłosienia oraz używanie dezodorantów jest wystarczające dla osób, które nie mają problemu z nadpotliwością. W przypadku nadpotliwości jest to jednak postępowanie niewystarczające (choć w dalszym ciągu obowiązkowe). Warto wtedy sięgnąć po inne metody.

Leczenie nadpotliwości

W nadpotliwości wtórnej, czyli wywołanej czynnikami, które można rozpoznać i wyeliminować, kluczowe znaczenie ma przede wszystkim znalezienie przyczyny i odpowiednie jej leczenie. Dla przykładu – w przypadku otyłości będzie to normalizacja masy ciała a w cukrzycy normalizacja poziomu cukru za pomocą odpowiednich leków.

W leczeniu nadpotliwości pierwotnej (pach, dłoni i stóp), czyli takiej, która jest wrodzona i genetycznie uwarunkowana nie możemy usunąć przyczyny. Do dyspozycji mamy jednak kilka skutecznych metod postępowania. Różnią się one efektywnością, kosztami i potencjalnymi objawami ubocznymi.

W przypadku nadpotliwości pach wykorzystujemy najczęściej antyperspiranty, jonoforezę, śródskórne iniekcje toksyny botulinowej oraz urządzenia emitujące mikrofałe (miraDry – nowość na rynku!).

W przypadku nadpotliwości dłoni i stóp możemy natomiast wykorzystać antyperspiranty, jonoforezę oraz śródskórne iniekcje toksyny botulinowej (mikrofałe zarezerwowane są niestety tylko do leczenia nadpotliwości pach).

Antyperspiranty

Antyperspiranty (*ang. perspiration = pot, pocenie się*) to środki, po które sięga się zawsze w pierwszej kolejności.

Są to kosmetyki zmniejszające wydzielanie się potu. Zawierają w swoim składzie sole glinu (aluminium), które w dostępnych na rynku preparatach znajdują się w różnym stężeniu. Produkt kosmetyczny, aby być zakwalifikowanym jako „antyperspirant”, musi powodować przynajmniej 20% redukcję wydzielania potu. Niektóre z nich, zawierające zwiększoną zawartość glinu (np. Etiaxil, Perspiblock, Antidral, Driclor), cechują się jeszcze większą skutecznością.

Mechanizm działania soli glinu polega na ich wnikaniu do kanalików wyprowadzających gruczołów potowych. W następstwie kontaktu z wilgocią tworzą one gęstą substancję żelową, która mechanicznie blokuje kanaliki wyprowadzające gruczołów unie-

możliwiając tym samym wydostawanie się potu z kanalików na zewnątrz. Związki glinu mają także właściwości bakteriobójcze, co

ZIOŁA – DOMOWE SPOSOBY NA NADPOTLIWOŚĆ

W przypadku nadmiernej potliwości warto także wypróbować tzw. domowe sposoby – być może okażą się skuteczne:

- napar z szałwii – posiada właściwości przeciwpotne (należy pić 1-2 szklanki dziennie),
- napar z melisy – posiada działanie uspokajające (należy pić 1-2 szklanki dziennie),
- kąpiele ziołowe (rumianek, szałwia, kora dębu, brzoza) – działają antyseptycznie przez co ograniczają rozwój flory bakteryjnej na powierzchni skóry; zmniejszają także pracę gruczołów potowych i łojowych oraz posiadają właściwości przeciwzapalne i ściągające.

Nadpotliwość dokucza często nie tylko osobie, która nadmiernie się poci, ale również jej bliskim i współpracownikom

jest zaletą, ponieważ pozwala na kontrolę rozwoju bakterii i powstawania nieprzyjemnego zapachu.

Stale wydzielający się pot powoduje stopniowe wmywanie się tak powstałej blokady, dlatego działanie antyperspirantów jest zwykle krótkotrwałe.

Antyperspiranty dostępne są przeważnie w postaci pojemników z kulką (roll on) oraz płynów. Niektóre z nich można stosować nie tylko na pachy, ale również na dłonie i stopy. Należy stosować je na dokładnie umytą i dobrze osuszoną oraz nieuszkodzoną skórę. Z tego powodu najlepiej nie golić pach na 1-2 dni przed i ich zastosowaniu i bezpośrednio po zastosowaniu.

Gdy w miejscu aplikacji antyperspirantu pojawi się zaczerwienienie lub jakiegokolwiek zmiany skórne należy przerwać jego stosowanie. Trzeba też zwrócić szczególną uwagę, aby stosowany produkt nie dostał się do oczu lub na błony śluzowe (nosa, jamy ustnej lub okolic intymnych). Może bowiem spowodować ich podrażnienie.

Przenikanie związków glinu przez skórę jest znikome, natomiast o wiele łatwiej przenikają one do organizmu przez błony śluzowe lub przez uszkodzoną skórę. Trzeba o tym pamiętać,

bowiem związki glinu są potencjalnie toksyczne.

Wadą antyperspirantów jest ich ograniczona skuteczność, krótki czas działania oraz fakt, że powodują powstawanie trwałych, nieusuwalnych plam na odzieży.

Jonoforeza

Jonoforeza to zabieg elektrolecniczy, który w leczeniu nadpotliwości polega na stopniowym porażaniu kanałów jonowych znajdujących się w gruczołach potowych poprzez działanie prądem elektrycznym. Powoduje to zmniejszenie aktywności gruczołów potowych i zmniejszenie wydzielania przez nie potu.

Zabieg jonoforezy polega na zanurzeniu rąk lub stóp w wodzie, przez którą przepuszcza się stały prąd elektryczny. Trochę trudniejszy technicznie, ale wciąż możliwy do wykonania, jest zabieg na pachy.

Uważa się, że do zredukowania ilości wydzielania potu metodą jonoforezy potrzeba 10-15 zabiegów wykonywanych z częstotliwością co drugi dzień. Każdy z nich trwa ok. 10-20 min, a pierwsze zauważalne efekty kuracji pojawiają się przeważnie po 5-10 zabiegach i utrzymują przez kilka miesięcy. Po tym czasie należy je powtórzyć w celu podtrzymania efektu.

Zabieg przy użyciu toksyny botulinowej. Po znieczuleniu i zdezynfekowaniu skóry toksynę botulinową podaje się śródskórnie za pomocą bardzo cienkich igieł w odstępach co ok. 1 cm.

Zablokowanie działania gruczołów potowych w okolicy pach, dłoni lub stóp nie pociąga za sobą żadnych negatywnych konsekwencji, a znacznie poprawia komfort i jakość życia

Toksyna botulinowa

Popularną i bardzo skuteczną metodą leczenia nadpotliwości pierwotnej pach, dłoni, stóp i twarzy są śródskórne iniekcje toksyny botulinowej. Mechanizm jej działania polega na czasowym blokowaniu impulsów nerwowych, które stymulują gruczoły do produkcji potu. Powoduje to zatrzymanie ich czynności i zahamowanie pocenia się.

Toksyna botulinowa powoduje całkowitą likwidację lub znaczne zmniejszenie nadpotliwości u prawie wszystkich leczonych pacjentów, a czas jej działania wynosi przeważnie 6-12 miesięcy. Zabieg jej podania jest szybki (ok. 30 minut), bezbolesny (przebiega w znieczuleniu kremem EMLA) i bardzo bezpieczny.

Ze względu na konieczność stosowania dużych dawek toksyny zabieg jest jednak kosztowny, a iniekcje muszą być okresowo powtarzane, przeważnie raz do roku, w celu utrzymania jej korzystnego działania.

Mikrofale – urządzenie miraDry

Nowym zabiegiem służącym do trwałej likwidacji nadpotliwości pach jest zabieg polegający na wykorzystaniu mikrofal. Jest to miejscowa, nieinwazyjna, bezpieczna i bardzo skuteczna procedura pozwalająca na trwałe usunięcie problemu nadpotliwości w trakcie jednego lub maksymalnie dwóch zabiegów.

Mikrofale potrafią penetrować skórę na głębokość, na której znajdują się gruczoły potowe (granica pomiędzy skórą właściwą, a tkanką podskórną). Z reguły jest to 2-5 mm,

w zależności od grubości skóry pacjenta. Docierając do gruczołów potowych powodują ich trwałe uszkodzenie (termolizę), co skutkuje nieodwracalnym zahamowaniem wydzielania potu. Jednoczesne chłodzenie skóry w trakcie zabiegu zapewnia jej skuteczną ochronę przed przegrzaniem i uszkodzeniem.

Pierwszym na rynku urządzeniem wykorzystującym mikrofałe jest miraDry. W USA i innych krajach stosowane jest już od kilku lat i przy jego pomocy wykonano już łącznie ponad 100 tysięcy zabiegów. W Polsce urządzenie pojawiło się dopiero na początku 2015 r. i dostępne jest na razie jedynie w kilku ośrodkach.

Leczenie nadpotliwości warto rozpocząć wtedy, gdy pocenie jest dla nas uciążliwe i nie czujemy się z nim komfortowo.

Urządzenie miraDry jest przeznaczone wyłącznie do leczenia nadpotliwości pach. Badania kliniczne potwierdziły 90% skuteczność pojedynczego zabiegu. Efekty zabiegu są trwałe, a nadpotliwość ustępuje na zawsze, ponieważ zniszczone gruczoły potowe nie mają zdolności do regeneracji.

W przypadku częściowego efektu lub braku pełnej satysfakcji pacjenta, wykonuje się drugi zabieg po 3 miesiącach od pierwszego.

Zabieg przy użyciu urządzenia miraDry. Po zdezynfekowaniu skóry nanosi się na nią wzór, według którego jest wykonywany zabieg. Określa on miejsca podania znieczulenia oraz miejsca, do których po kolei przykładana jest głowica zabiegowa.

Mikrofałe, ze względu na swoją skuteczność i bezpieczeństwo, mogą być stosowane nie tylko u pacjentów, którzy skarżą się na nadpotliwość dużego stopnia. Z zabiegu mogą bardzo skorzystać również osoby, dla których nadpotliwość jest problemem jedynie kosmetycznym (niewielkiego stopnia) lub które mają problem z przykrym zapachem. Co ważne – zabieg pozwala na pozbycie się problemu na zawsze.

Inne opcje terapeutyczne

Nowe możliwości terapeutyczne niesie ze sobą stosowanie radiofrekwencji mikroigłowej. Metoda ta polega na stosowaniu prądu wysokiej częstotliwości, który ma trwale uszkadzać gruczoły potowe. Radiofrekwencję mikroigłową wykorzystuje się szeroko w medycynie estetycznej, a głównymi wskazaniami do jej zastosowania były dotychczas utrata jędrności skóry oraz likwidacja rozstępów i blizn potrądzikowych.

Do leczenia nadmiernej potliwości pach wykorzystuje się czasami laser neodymowo-yagowy (Nd:YAG) o długości fali 1064 nm. Jest to metoda inwazyjna, która przypomina liposukcję. Polega ona na wprowadzeniu przez małe nacięcie w skórę pachy końcówki światłowodu, który przewodzi światło lasera. Laser niszczy gruczoły potowe „od spodu”, a następnie usuwa się je wraz z podskórną tkanką tłuszczową dołów pachowych cienką kaniulą ssącą.

Zabiegi chirurgiczne, ze względu na towarzyszące im ryzyko, zarezerwowane są tylko dla najcięższych przypadków nadpotliwości. Polegają one na zniszczeniu nerwowych zwojów współczulnych lub przecięciu włókien nerwowych, które unerwiają gruczoły potowe w danej okolicy ciała. Operacje sympatektomii, czyli odnerwienia gruczołów potowych, wykonywane są niezmiernie rzadko, m.in. ze względu na towarzyszące im częste powikłania. Obejmują one m.in. bardzo przykre nerwobóle oraz nadpotliwość kompensacyjną.

Leczenie farmakologiczne (np. leki antycholinergiczne), podobnie jak leczenie chirurgiczne, zarezerwowane jest wyłącznie

dla najtrudniejszych przypadków, które nie poddają się innym sposobom terapii.

Czy leczenie nadpotliwości zaburza procesy termoregulacji?

Zdecydowanie nie! Gruczoły pod pachami stanowią tylko 1% wszystkich gruczołów potowych znajdujących się na powierzchni naszego ciała. Zablokowanie ich wydzielania w żaden sposób nie wpływa zatem negatywnie na nasz organizm – nie zaburza procesów termoregulacji ani wydzielania toksyn z organizmu.

Podsumowanie

Sucha i świeża skóra pod pachami to marzenie wielu z nas. Dzięki medycynie estetycznej jest ono dzisiaj możliwe do spełnienia.

W nadmiernej potliwości, gdy antyperspiranty nie są już wystarczająco skuteczne, mamy do dyspozycji dwie metody jej leczenia.

Pierwsza z nich to toksyna botulinowa, która doskonale sprawdza się w okolicy pach, dłoni, stóp i czoła. Zabieg z jej użyciem jest szybki, bezbolesny i całkowicie bezpieczny, ale trzeba go powtarzać co 6-12 miesięcy.

W leczeniu nadpotliwości pach doskonale sprawdza się również nowe urządzenie miraDry. Pozwala ono trwałe usunięcie nadmiernej potliwości pach już po jednym zabiegu.

Zarówno toksyna botulinowa, jak i urządzenie miraDry przyniosą także korzyść wszystkim tym, którzy zmagają się z przykrym zapachem spod pach. Wyleczenie nadpotliwości powoduje bowiem jego automatyczną likwidację.

Miejscowe zablokowanie wydzielania potu (antyperspiranty) lub zahamowanie jego wytwarzania w gruczołach (toksyna botulinowa, urządzenie miraDry) jest zupełnie bezpieczne i nie zaburza termoregulacji ustroju. Można je z powodzeniem polecać i stosować u wszystkich osób, które tego potrzebują – zarówno ze wskazań kosmetycznych, jak i medycznych. ❖